

Önkéntesként Dobojoban - egy segítő naplójából

A Magyar Máltai Szeretetszolgálat humanitárius segítséget nyújt a bosznia-hercegovinai Dobojoban. A települést házait májusban kétméteres magasságban borította el az árvíz, a Szeretetszolgálat önkéntesei még az átázott falú házak kiszárításában segítkeznek. Az alábbiakban az egyik helyszínen tevékenykedő önkéntes szubjektív feljegyzéseit adjuk közre.

„BOSZNAI ÁRVÍZ 2014”

Az internetet használók májust követően a fenti címet beírva száznál több képet láthattak a neten és szörnyülködhetnek felettük; köztük én is. Elég hamar figyelmeztetett egy kedves rokonom, hogy jelentkezsek önkéntes tolmácsnak az árvíz sújtotta Dobojoban és Maglaj térségében, hiszen azon a szakaszon kétszer is zarándokoltam Medjugorjéba. Nem kellett kétszer mondania, több helyre beadtam azonnal a jelentkezésemet.

Első utam Belgrádba vezetett a Katolikus Karitászhautóján június közepén, amikor az Obrenovac térség takarításához szükséges lapátokat, fertőtlenítő és takarítószerket és egyéb segély küldeményt szállítottunk.

Ezt követően jelentkeztem a Magyar Máltai Szeretetszolgálatnál önkéntesnek. A katasztrófavédelem vezetője hamarosan megkeresett azzal a céllal, hogy a két hónapra kiköltöző segítő szolgálatnak együtt keressünk megfelelő lakást Dobojoban térségében.

Egy hónappal az árvíz követően minket fogadó kép még mindig kétségbeejtő volt. Az utak mentén mindenütt halomban tornyosultak az elázott parketták, agyagos bútorok, ajtók, ablakok és a meghatározatlan szeméthalmazok vég nélkül. Modern világunkban a levonult ár szomorú nyoma a faágakon és a kerítéseken fennakadt műanyag zacskók és maradványok halmaza.

Dobojoban belvárosában minden üzletet nagynyomású vízágyúval takarítottak – minden berendezés és készlet megsemmisült. A Vöröskereszt raktárhelyiségéből asszonyok élelmiszer csomagokat és palackos ivóvizet szállítottak ki a lakosoknak a humanitárius adományokból.

A Máltai Szeretetszolgálat felajánlásában a helyi Önkormányzathoz fordultunk kapcsolatfelvételre, hogy részben a szálláshelyet kialakítsuk, valamint a későbbiekben a helyreállítási munkákhoz szükséges felszerelés berendezések elhelyezésében a legrászorulóbb háztartások megtalálásában segítségüket kérjük.

Hazatérésünket követően a Katasztrófavédelem vezetője hamarosan megkeresett azzal a kérdéssel, hogy tudnék-e további szolgálatot vállalni. Így történt, hogy július 10-én 38 db nagyteljesítményű berendezéssel letelepültünk Dobojoban város déli körzetébe.

A helyi muzulmán lakosság nagy örömmel és hálával fogadta a jövetelünket, első perctől kezdve nagy igény van a gépeinkre. A gépeket a Szeretetszolgálat ingyen bocsátja a károsultaknak meghatározott időtartamra, a villanyáramot nekik kell kifizetni. Elsősorban a földszintes házak voltak a listán, a 3 év alatti kisgyermekes családok, a beteg és idős lakosok.

A berendezések a zárt helyiségben hőt termelnek, ezáltal a falban lévő pára a készülékben lecsapódik. A háztartásokban több száz liter vizet tudtak kivonni a falakból. A legnagyobb teljesítményű 1.250 liter víz volt mindemellett, hogy a hiányzó ajtót fólia helyettesítette.

A bázisunkon a munkánkon kívül az anyagiak biztosításával önfenntartók vagyunk hárman, felváltott társakkal – magam vagyok a fix pont augusztus végéig.

Az ittlétünk során megismert emberekről nagy tisztelettel és szeretettel kell szólnom. Az életbe kapaszkodásuk, a hitük olyan erővel munkál bennük, hogy mindenfelül tudnak emelkedni és újult erővel haladnak előre. Nem könnyű ezt teljes valójában bemutatnom, hiszen egy középkorú asszony nemrég kétszer is elsírta magát arra a borzalomra visszagondolva, de talán önmagáért szól, hogy az

árvízét követően szinte mindenki újra vetette a kertjét és most már termésük van! Számos alkalommal a tőlük kapottakból főztük az ebédünket.

Azt a lelki terhet, amit nekik kell viselniük, feldolgozniuk, nem könnyű elképzelni. 19 évvel a helyi súlyos polgárháborút követően ez az őket sújtó sorozatos árvíz embert próbáló. A jelenlegi árvíz minden eddigi, őket ért árvízet meghaladó volt - a településeken 2-3 napig állt a 2 m körüli szennyes ár! Volt, ahol a terméskő alapú ház egy oldalát vitte ki a víz; volt, hogy a víz távozására több helyen kifúrták a falat, hogy kifolyjon a víz a házból. Fényképeztünk földcsuszamlásban teljesen megdőlt házat.

Mindemellett szólnom kell a közeli Szent Illés napi búcsúról, a Medjugorjéba tett két napos látogatásomról és a nemzeti Mária-kegyhelyen, Kondziloban ünnepelt Nagyboldogasszony szentmiséről. Időközben a Mária Úton idén elindult két zarándok Medjugorjéba tartva bőrig ázva érkezett a szállásunkra, ahol a gépünkkel az éjszaka folyamán kiszárítottuk a felszerelésüket.

Az elmúlt hónapban ért véget az egy hónapig tartó ramadan böjti időszak, mialatt a helyi asszonyszervezet naponta más-más közösségből 50 emberre főz vacsorát, amit iftarnak neveznek. Két alkalommal voltunk meghívott vendégek a helyi közösségi házban.

Mindezen lelki töltődéssel tudunk segíteni a helyiek lelki teherhordozásában. A gyerekek mindezzel nem törődve nagyon vidáman rúgják a focit, a felnőttek pedig úgy beszélnek az árvízről, hogy ez csak egy figyelmeztetés egy még nagyobbra és hogy talán nem is kellene elmennünk!

A küldetésünk augusztus végén jár le.

Doboj Jug, 2014. augusztus. 15. Nagyboldogasszony ünnepén

V.A.